

ЗАШТО БОГ ХВАЛИ САМ СЕБЕ?

لماذا يمدح الله نفسه؟

<Српски – Serbian – صربي >

Мухаммед ибн Салих Ел-Мунецид

الشيخ محمد بن صالح المنجد

www.islamqa.info

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Зашто Бог хвали сам себе?

Питање:

Ја, да Аллах сачува, не преиспитујем оно што је Аллах навео у Кур'ану али ради мог знања желим да знам, зашто Аллах себе хвали у Кур'ану и зашто Га хвалимо у молитви? Аллах није потребан хвале од људи, ко смо ми?! Као на пример у молитви када кажеш: „Аллах чује онога ко Га хвали.“ Зашто је то тако?

Одговор:

Хвала припада Аллаху.

Бухарија (4631) и Муслим (2760) су забележили предају од Ибн Месуда, нека је Бог задовољан њим, да је Божији Посланик, нека су благослов и мир над њим, рекао:

„Нема нико да му је похвала дража мимо Аллаха, и због тога Он је похвалио сам Себе. И нема нико ко је љубоморнији од Аллаха, и због тога је забранио разврат.“

Узвишени Аллах нема потребу за световима (створењима), њиховим похвалама и делима. Без обзира каква добра или лоша дела они радили, не могу да наштете Аллаху, нити могу чиме да Му користе. Он Узвишени нема никакве потребе за њима, али су они у потреби за Њим, као што Он Узвишени каже:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Аллаха, а Аллах је независан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Фатир, одломак 15)

Али, Узвишени Аллах, воли од Својих робова да Му буду покорни, да имају лепо мишљење о Њему и да Га хвале, да Му захвални буду и да неверство не чине. А све то због многобројних мудрости и узвишених значења, од којих ћемо споменути само неке:

- Узвишени Аллах, воли да Га хвале и Себе је похвалио, и робовима Својим је наредио да га хвале, зато што је Он тога заслужан. Воли од Својих робова да Га описују онако како Он заслужује, јер ако то ураде, то ће их сачувати од тога да Му приписују ствари које Му не доликују.
- Слављење и величање Њега онако како Он заслужује је успостављање истине и рада по њој. Тако је правда успостављена на небесима и Земљи; супротно томе, ако му буду незахвални и не буду му захваљивали, неће моћи успоставити правду међу собом.
- Слављење и величање Њега је од највеће користи људима на овом и оном свету. Исламски учењак Невеви, Бог му се смиловао, је у коментару хадиса којег смо споменули, рекао:

„У стварности ово је од највећих користи људима, јер Га они хвале, и Он их награђује, тако да имају корист, док, Узвишени Аллах нема потребе за људима и њихове похвале Му не користе, а ако Му не буду захвални то неће да Му штети.“

Каже Мубарекфури, Бог му се смиловао, у Тухфету-л-Ахвези (9/357):

„Он воли похвале да би могао да награђује због тога, и због тога то иде у корист људима; а не зато јер Он има користи од захвале и похвале. Ми волимо захвалу јер из тога имамо неку корист и зато да бисмо могли да имамо високо место међу људима. Тако да је јасно да обични народ прави грешку када каже: 'Ако Аллах воли похвалу, зашто је и ми не бисмо волели.'“

- Штавише, хваљење Њега је признавање Његовог истинског степена. Када би био случај да нам то није наредио, и рекао како ћемо то да радимо, не бисмо знали шта то доликује Његовој величини и узвишености од похвале и величања, и не бисмо упознали нашег Господара преко Његових лепих имена и савршених својстава. Знање о томе је основа Његовог хваљења и величања, и то је основа преко које роб познаје свог Господара.
- Хваљење Узвишеног Бога ослобађа појединца од особина охолости, умишљености и поноса. Онај ко не приписује све благодати Аллаху и не захваљује Му због њих приписаће их себи, и тако ће да се узохоли, гледаће на људе са висине, као што је рекао Карун када су га опоменули на Бога и Његове благодати: **„Ово што имам стекао сам знањем својим, тако ја мислим' – говорио је он.“** (Кур'ан, Казивања, 78). То је због његове умишљености према људима и због његове охолости. Па је Аллах учинио да га земља прогута, заједно са његовом кућом. Онда је Узвишени Бог рекао: **„Тај други свет даћемо онима који не желе да се на Земљи охولة и да неред чине, а оне који се Аллага боје чека срећан крај.“** (Кур'ан, Казивања, 83)

- Хваљење Узвишеног Аллаха, и познавање Њега учењем Његових савршених својстава отвара врата истинском робовању Њему, а што не можемо да урадимо нити да до тога дођемо осим да научимо разлоге због чега требамо да Га хвалити, а што се може постићи учењем значења Његових лепих имена и савршених својстава која од нас произискују да Га хвалимо.
- Хваљење и величање Њега Узвишеног, онако како заслужује, отвара врата разумевања наших слабости, мањкавости, понижености и потребе. Тако ће особа да постигне истински степен робовања Богу. Ибн Кајјим, Бог му се смиловао, каже: „Два су облика потребе (сиромаштва): Први облик је принудно сиромаштво. Ова врста је уопштена и из ње се не изузима побожан или грешник. Она не повлачи са собом хвалу или кућење, награду или казну, него је она на степену да је створење у таквом стању створено. Друга врста сиромаштва (потребе) је сиромаштво избора подложно вољи (тј. признавање своје немоћи), која је резултат две врсте знања: знање роба о његовом Господару и његово знање о себи. Када роб постигне ове две врсте знања, оне га воде врсти потребе и сиромаштва према Аллаху које је уствари прави извор снаге и среће.“ Тарику-л-Хицретејн (стр. 9)

На крају, кажемо:

Није у реду уопште постављати ово питање, јер нема шеријатске или разумске основе за ово питање. Ако је исправно питати: „Зашто Аллах хвали сам себе и наређује Својим робовима да Га хвале, иако нема потребе за тим?“ Онда је исправно и ово питање: „Зашто им је наредио да

клањају, посте, обављају ходочашће, да Га спомињу и да читају Кур'ан? Зар Он није независтан од свега тога?"

Баш као што Он Узвишени нема потребе за људским похвалама, исто тако нема потребе за њиховим молитвама, постом или било којим другим ибадетом (делом обожавања). Тако да особа треба да се фокусира на то да се покорава Богу и да Га обожава на основу покорности и преданости, убеђења и задовољства. Узвишени Аллах у хадису кудсијј, каже:

"О Робови моји, ви никада не можете да дођете до онога чиме бисте Мени штету нанели па да Ми је нанесете, нити икад можете да дођете до онога што ће Мени корист донети, па да Ми је донесете. О Робови моји, кад бисте ви и први и задњи, и људи и цинни, имали срце најпобожнијег човека, то ништа не би Моју власт повећало. О Робови моји; када бисте ви, и први и последњи, и људи и цинни, имали срце најгорег грешника, то ништа не би Моју власт умањило." Хадис бележи Муслим (2577).

А Аллах зна најбоље.

Одговорио: Шејх Мухаммед ибн Салих ел-Мунеццид

Извор: <http://islamqa.info/ar/201651>

